

управлінського навантаження між державою та приватним сектором, забезпеченню прозорості та обґрунтованості реалізації проектів, а також підвищенню довіри громадян до владних структур.

Окремим важливим напрямом такого партнерства може стати запровадження державних кредитних гарантій для будівництва підприємств з виробництва альтернативного палива, відповідного транспорту та створення логістичних мереж для їх обслуговування. На сучасному етапі розвитку України актуальним залишається також розроблення та прийняття спеціальної програми, спрямованої на зниження енергоємності виробництва найбільшими компаніями, які становлять основну частину промислового сектору.

У реалізації зазначених напрямів державно-приватного партнерства доцільно суттєво розширити повноваження органів місцевого самоврядування у сфері прийняття локальних нормативно-правових актів. Це дозволить ефективніше регулювати заходи спільної підтримки використання альтернативних джерел енергії з урахуванням природно-географічних особливостей регіону та специфіки територіальних громад.

Таким чином, підхід до розвитку галузі енергозабезпечення на основі державно-приватного партнерства сприятиме гармонійному розвитку як регіональної, так і загальнодержавної економіки. Він також забезпечить підвищення ефективності використання енергоресурсів і зміцнення енергетичної безпеки України, що обґрунтовує необхідність подальших досліджень цієї проблематики.

Література:

1. Перегуда Є.В., Стойко О.М., Деревінський В.Ф., Семко В.Л., Мамонтов І.О., Місержи С.Д. Політика енергоефективності та енергозбереження як чинник національної консолідації : проблеми формування та реалізації : Монографія. Київ-Тернопіль : «Бескиди», 2018. 203 с.

2. Шведун В. О. Розробка та впровадження державної політики України з енергозбереження й енергоефективності. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2018. № 12. – URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1342>

УДК 354.1+378

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ШЛЯХИ АДАПТАЦІЇ ДО СУЧАСНИХ ВИМОГ

Павленко Т.Ю., к.е.н.,

*доц., кафедри економіки та публічного управління
Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

Павленко В.М., д.т.н.,

*проф., кафедри композиційних конструкцій
і авіаційного матеріалознавства
Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

Цифрова трансформація закладу вищої освіти є ключовим фактором, що визначає його конкурентоспроможність та здатність відповідати сучасним викликам суспільства. В умовах глобальної диджиталізації та розвитку інформаційних технологій, заклади вищої освіти мають адаптувати надання освітніх послуг, інфраструктуру та управлінські процеси до сучасних реалій. Цифрова трансформація передбачає інтеграцію цифрових технологій у всі аспекти діяльності закладу вищої освіти (ЗВО), що змінює підходи до надання освітніх послуг [1] та управління, і це не лише впровадження нових технологічних рішень, але й переосмислення освітніх стратегій, методів та цілей з урахуванням можливостей, які надають сучасні цифрові інструменти.

В роботі [2] автори акцентують увагу на тому, що розвиток ЗВО в новій соціальній реальності неможливий без комплексної трансформації, шляхом запровадження нових моделей управління, що базуються на гнучкості та адаптивності, інтеграції цифрові технології у всі сфери функціонування ЗВО та розвитку партнерства на національному та міжнародному рівнях.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2022 року №286-р схвалено Стратегію розвитку вищої освіти в Україні на 2022 – 2032 роки [3], в якій визначено напрями розвитку системи вищої освіти на сучасному етапі розвитку суспільства та економіки країни, а також основні характеристики, що повинні бути сформовані до 2032 року. В основу цієї Стратегії покладені прагнення України стати рівноправним членом європейської спільноти, а визначені нею стратегічні та операційні цілі відповідають зобов'язанням України згідно з Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [4].

Стратегічними цілями, які наведені в Стратегії [3] є: ефективність управління в системі вищої освіти, що є соціально відповідальною; довіра громадян, держави та бізнесу до освітньої, наукової, інноваційної діяльності закладів вищої освіти; забезпечення якісної освітньо-наукової діяльності, конкурентоспроможної вищої освіти, яка є доступною для різних верств населення; інтернаціоналізація вищої освіти України; привабливість закладів вищої освіти для навчання та академічної кар'єри.

Для досягнення стратегічної цілі 2 (довіра громадян, держави та бізнесу до освітньої, наукової, інноваційної діяльності закладів вищої освіти), одним із завдань є цифрова трансформація процесів управління, регулювання та моніторингу в закладах вищої освіти та ефективне використання цифрових (дистанційних) технологій в освітньому процесі. Виконання цього завдання сприятиме формуванню в ЗВО більш гнучкого, доступного та ефективного інноваційного середовища, що відповідатиме викликам часу та суспільства.

Використання цифрових технологій в освітньому процесі розширює можливості для надання освітніх послуг завдяки інтеграції сучасних платформ, ресурсів та інструментів, що сприяє розвитку інноваційної освітньої екосистеми ЗВО. Персоналізовані навчальні платформи дозволяють аналізувати

індивідуальні можливості студентів та адаптувати освітні програми під замовника. Використання цифрових технологій зменшує бар'єри для доступу до отримання освітніх послуг, як для студентів з обмеженими фізичними можливостями, так і тих, хто мешкає в інших містах або країнах. Використання систем для обміну даними, електронних баз академічних досягнень студентів, платформ для стажувань дозволяє залучати стейкхолдерів до активної участі в освітньому процесі.

Цифрова трансформація процесів управління та моніторингу в ЗВО сприяє прозорості, гнучкості та оперативності прийняття управлінських рішень. Електронні системи управління дозволяють оптимізувати розподіл ресурсів. Використання цифрових платформ для збору й аналізу даних сприяє ухваленню стратегічних рішень на основі актуальних даних. Інтеграція електронного документообігу скорочує час на адміністрування процесів, підвищуючи оперативність у вирішенні завдань. Онлайн-інструменти комунікації забезпечують ефективну взаємодію між адміністрацією, студентами, співробітниками та партнерами. Системи прогнозування на основі штучного інтелекту дозволяють моделювати сценарії розвитку та адаптувати управлінські стратегії до сучасних викликів.

Таким чином, цифрова трансформація закладів вищої освіти є важливим етапом розвитку, який забезпечує їх конкурентоспроможність і здатність відповідати вимогам сучасного суспільства. Інтеграція цифрових технологій в освітні та управлінські процеси відкриває нові можливості для покращення якості освіти, збільшення доступності навчання та підвищення ефективності управління. Окрім технологічних інновацій, цифрова трансформація вимагає переосмислення освітніх стратегій, адаптації до нових соціальних і економічних реалій, а також розвитку гнучких моделей управління. Успішна реалізація цифрової трансформації сприятиме створенню більш ефективної, доступної та інноваційної освітньої екосистеми, яка буде готова до викликів майбутнього.

Література

1. Lazarenko N., Napchuk Y. E-learning and artificial intelligence as key factors in the digital transformation of higher education: challenges, opportunities and development prospects // *Pedeutology*. – 2024. – Vol. 2, No. 1. – P. 7–13. – DOI: [https://doi.org/10.31652/3041-1203-2024\(1\)-7-13](https://doi.org/10.31652/3041-1203-2024(1)-7-13).

2. Куліков, П. М. Шляхи розвитку закладів вищої освіти в новій соціальній реальності монографія / П. М. Куліков, М. З. Згуровський, В. І. Луговий. - Київ КІП ім. Ігоря Сікорського, Вид-во «Політехніка», 2022. - 244 с.

3 Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2022–2032 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/286-2022-%D1%80#n12>. – Назва з екрана. – Дата звернення: 15.01.2025.

4 Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони : Закон України від 16.09.2014 р. № 1678 – VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1678-18#Text>. – Назва з екрана. – Дата звернення: 15.01.2025.